

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 22 січня 1996 р. № 118
(у редакції постанови Кабінету Міністрів
України від 22 червня 2005 р. № 499)

ПОЛОЖЕННЯ про Єдиний державний реєстр підприємств та організацій України

(у тексті Положення слово "Держкомстат" у всіх відмінках замінено словом "Держстат"
у відповідному відмінку згідно з постановою Кабінету Міністрів України
від 21 листопада 2013 року № 842)

1. Єдиний державний реєстр підприємств та організацій України (ЄДРПОУ) - це автоматизована система збирання, накопичення та опрацювання даних про юридичних осіб всіх форм власності та організаційно-правових форм господарювання, відокремлені підрозділи юридичних осіб, що знаходяться на території України, а також відокремлені підрозділи юридичних осіб України, що знаходяться за її межами.

2. Суб'єктами Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України (далі - Реєстр) є юридичні особи та відокремлені підрозділи юридичних осіб всіх форм власності та організаційно-правових форм господарювання, що знаходяться на території України та провадять свою діяльність на підставі її законодавства (далі - суб'єкти).

3. Реєстр ведеться з метою:

забезпечення єдиного державного обліку та ідентифікації суб'єктів;
класифікації суб'єктів для отримання статистичної інформації у формалізованому вигляді;

проведення спостережень за структурними змінами в економіці щодо видів діяльності, створення, реорганізації (злиття, приєднання, поділу, перетворення) та ліквідації суб'єктів;

удосконалення статистичного обліку суб'єктів та створення реєстрів респондентів статистичних спостережень (статистичних реєстрів).

4. Інформаційний фонд Реєстру містить такі дані:

ідентифікаційні - ідентифікаційний код та найменування суб'єкта;

класифікаційні - види економічної діяльності, територіальна належність, форма власності, організаційно-правова форма господарювання, інституційний сектор економіки, найменування органу, до сфери управління якого належить суб'єкт, тощо;

довідкові - місцезнаходження, телефон, телефакс, прізвище керівника, засновників тощо;

реєстраційні - відомості про створення, припинення суб'єктів та вчинення інших реєстраційних дій щодо них;

економічні - виробничі та фінансово-економічні показники діяльності суб'єкта.

5. Присвоєння ідентифікаційних кодів з Реєстру здійснюється:

державними реєстраторами - суб'єктам, на яких поширюється дія Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців";

органами державної статистики - суб'єктам, на яких не поширюється дія Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців" і відомості про які не становлять державну таємницю;

відповідними центральними органами виконавчої влади - суб'єктам, відомості про які становлять державну таємницю. Таким органам Держстат передає ідентифікаційні коди для ведення відомчого обліку. Порядок передачі ідентифікаційних кодів для присвоєння їх суб'єктам затверджується Держстатом разом з відповідними центральними органами виконавчої влади.

6. Ідентифікаційний код зберігається за суб'єктом, якому він присвоєний, протягом усього періоду його існування і є єдиним.

У разі перетворення юридичної особи, крім центральних органів виконавчої влади, за правонаступником зберігається її ідентифікаційний код.

У разі припинення юридичної особи шляхом приєднання до іншої юридичної особи та створення на базі юридичної особи, що припинилася, відокремленого підрозділу ідентифікаційний код такої юридичної особи залишається за відокремленим підрозділом.

В інших випадках припинення юридичної особи присвоєння її ідентифікаційного коду новоствореним суб'єктам забороняється.

7. Ідентифікаційний код є обов'язковим для використання в усіх видах звітних та облікових документів суб'єкта і зазначається на його печатках та штампах.

8. Органи державної статистики на підставі даних державних статистичних спостережень визначають відповідно до статистичної методології за підсумками діяльності за рік основний фактичний вид економічної діяльності суб'єкта, який зазначається в Реєстрі, про що інформується державний реєстратор.

9. Ведення Реєстру здійснюється:

на державному рівні - уповноваженим Держстатом органом державної статистики;

на територіальному рівні - територіальними органами державної статистики.

10. Розпорядником Реєстру є Держстат, який:

1) визначає засади ведення Реєстру;

2) розробляє та затверджує нормативні і методичні документи з питань ведення Реєстру та користування ним, форми облікових карток;

- 3) узагальнює практику ведення Реєстру;
- 4) забезпечує ведення єдиного державного обліку суб'єктів;
- 5) формує резерв ідентифікаційних кодів;
- 6) передає ідентифікаційні коди та здійснює контроль за їх використанням;
- 7) визначає відповідно до статистичної методології основний фактичний вид економічної діяльності суб'єктів;
- 8) присвоює класифікаційні коди суб'єктам відповідно до державних класифікаторів;
- 9) вносить до Реєстру дані щодо виробничих та фінансово-економічних показників діяльності суб'єктів;
- 10) здійснює контроль за повнотою заповнення реєстраційних та облікових карток;
- 11) забезпечує:
 - розроблення та вдосконалення технологій та програмних засобів ведення Реєстру;
 - автоматизоване ведення Реєстру на державному рівні;
 - зберігання еталону (страхової копії) Реєстру;
- 12) передає територіальним органам державної статистики інформацію про внесення змін та доповнень до Реєстру;
- 13) взаємодіє з інформаційними системами інших органів державної влади;
- 14) видає бюлетені і збірники з питань Реєстру;
- 15) надає інформацію з Реєстру на запити юридичних та фізичних осіб відповідно до законодавства.

11. Територіальні органи державної статистики:

- 1) забезпечують ведення єдиного державного обліку суб'єктів на відповідній території;
- 2) передають державним реєстраторам ідентифікаційні коди і здійснюють контроль за їх використанням;
- 3) перевіряють відомості, що містяться у реєстраційних картках, отриманих від державних реєстраторів, та здійснюють актуалізацію даних Реєстру;

4) визначають відповідно до статистичної методології основний фактичний вид економічної діяльності суб'єктів;

5) присвоюють класифікаційні коди суб'єктам відповідно до державних класифікаторів;

6) вносять до Реєстру дані щодо виробничих та фінансово-економічних показників діяльності суб'єктів;

7) забезпечують автоматизоване ведення Реєстру на територіальному рівні;

8) передають інформацію про зміни та доповнення до Реєстру державного рівня;

9) видають бюлетені і збірники з питань Реєстру;

10) взаємодіють з інформаційними системами територіальних органів державної влади за погодженням із Держстатом;

11) надають інформацію з Реєстру на запити юридичних та фізичних осіб відповідно до законодавства.

12. Підставою для внесення до Реєстру або виключення з нього даних щодо суб'єктів, а також внесення змін до Реєстру є надходження від державного реєстратора до органу державної статистики інформації про вчинення реєстраційних дій, передбачених Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців".

Порядок надання інформації для внесення до Реєстру та інформації про дату взяття на облік і зняття з обліку в органах державної статистики затверджується Держстатом разом із Держпідприємництвом.

Органи державної статистики перевіряють повноту заповнення реєстраційної картки та відповідність відомостей державним класифікаторам і вносять їх до реєстру.

13. Відокремлений підрозділ іноземної юридичної особи в Україні для включення (внесення змін) до Реєстру в десятиденний строк після реєстрації подає відповідному органу державної статистики свідоцтво про реєстрацію, довіреність на здійснення представницьких функцій, положення про діяльність відокремленого підрозділу та заповнену облікову картку для включення (внесення змін) до Реєстру.

Підставою для виключення з Реєстру відокремленого підрозділу іноземної юридичної особи в Україні є повідомлення органу, який здійснив реєстрацію такого підрозділу, про його ліквідацію, довідка державної податкової служби про зняття з обліку платників податків та заповнена облікова картка для виключення з Реєстру, які подаються до відповідного органу державної статистики.

14. Інформація про відокремлені підрозділи юридичних осіб України, що знаходяться за її межами, вноситься до Реєстру на підставі відомостей, що містяться у відповідній обліковій картці Реєстру, та витягу з торговельного (банківського) реєстру країни місцезнаходження щодо їх офіційної реєстрації або ліквідації, які подаються в органи державної статистики юридичними особами України, що створили такі підрозділи.

15. Органи державної статистики перевіряють повноту заповнення облікової картки та відповідність відомостей установчим документам суб'єкта і вносять їх до Реєстру.

Відповідальність за достовірність відомостей, що містяться в обліковій картці Реєстру, несе особа, що її заповнила.

16. Відомості з Реєстру надаються органом державної статистики на запит суб'єкта у п'ятиденний строк.

У разі коли відомості про суб'єкта становлять державну таємницю, такі відомості надаються відповідними центральними органами виконавчої влади.

17. Дані, що містяться в Реєстрі, є відкритими і загальнодоступними, за винятком тих, що стосуються виробничих і фінансово-економічних показників діяльності суб'єктів та ідентифікаційних номерів фізичних осіб - платників податків.

18. Користувачами даних Реєстру є юридичні та фізичні особи.

Надання інформації з Реєстру здійснюється на підставі письмового запиту і є платним.

Органи державної влади звільняються від плати за надання інформації, необхідної для здійснення визначених законодавством повноважень.

Розмір плати за надання інформації з Реєстру, а також порядок і умови користування його даними встановлюються Держстатом.

Передача інформації, одержаної з Реєстру, третім особам на комерційній основі забороняється.

19. Ведення та вдосконалення Реєстру здійснюється за рахунок коштів державного бюджету.

Кошти, одержані за надання інформації з Реєстру, використовуються відповідно до законодавства для здійснення заходів, пов'язаних з веденням та вдосконаленням Реєстру.

(Положення із змінами, внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України від 17.08.98 р. № 1298, від 25.08.98 р. № 1336, в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 22.06.2005 р. № 499)